

Z judikatury nejvyš. správního soudu ve věcech administrativních.

Z důvodů vyloučení nebo vystoupení ze strany, na jejíž jméno zněla volební skupina, která zvoleného kandidovala, může nastati podle § 10, odst. 5, č. 4 řádu volení zánik členství v obecní komisi jen u onoho člena, který do komise byl zvolen z počtu kandidátů, seznámených na kandidátní listině oné volební skupiny pro volbu obecního zastupitelstva nebo z počtu náhradníků, určených podle § 58 voleb. řádu.

Ustanovení bodu 4, odst. 5, § 10 řádu volení do obcí jest dáno pro zánik členství ve třech orgánech obecních, a to v obecním zastupitelstvu, obecní radě a komisích. Pro zánik členství ve všech těchto orgánech jest tu společné ustanovení, a jest pak nasnadě myšlenka, že předpoklady, na něž ono ustanovení váže stanovené důsledky, nebudou ve svém základu odchylné pro zánik členství v tom neb onom zde uvedeném orgánu. Poněvadž pak při zániku členství v obecním zastupitelstvu nebo obecní radě nemůže míti zákon při zvolených, které volební skupina kandidovala, na mysli nikoho jiného než ty, kteří jako kandidáti byli uvedeni na kandidátní listině (§ 21) pro volbu do obecního zastupitelstva nebo byli k doplnění kandidátní listiny pojati v počet náhradníků podle ustanovení § 58, když jiné osoby se členy obecního zastupitelstva nebo obecní rady státi nemohly, lze již z důvodu nahoře naznačeného hájiti právem hledisko, že také při zániku členství v komisích možno za členy zvolené, které volební skupina kandidovala, pokládati jen ty, kteří byli zvoleni z počtu osob, formálně na kandidátní listině pro obecní zastupitelstvo uvedených nebo k doplnění kandidátní listiny podle § 58 za náhradníky určených.

K této úvaze lze ovšem připojiti ještě další argumenty. Tak zejména budiž uvedeno, že již samo použití slovesného tvaru »kandidovala« svou kmenovou totožností s podstatnými jmény kandidát a kandidátní listina poukazuje na tyto pojmy, jež jsou ve volebním řádě právě v základě kandidátní listiny zcela přesně vymezeny, takže kandidátem lze pro obor volebního řádu rozuměti jen osobu zaznamenanou jako kandidáta na kandidátní listině, případně doplňkem náhradníka podle § 58 pro volbu obecního zastupitelstva, pro něž právě kandidátní listina tvoří bezvýjimečný základ. Je-li pak pro obor volebního řádu kandidátem jen osoba formálně na kandidátní listině uvedená nebo doplňkem ke kandidátní listině podle § 58 za náhradníka určená, nelze ani v slovesném tvaru téhož kmene kandidovati spatřovati jiný obsah, takže osobou, která byla volební stranou kandidována, nelze ve smyslu § 10, odst. 5, č. 4 rozuměti nikoho jiného, než toho, kdo pro volbu obecního zastupitelstva byl v seznamu kandidátů uveden na kandidátní listině nebo doplňkem k ní určen náhradníkem podle § 58.

Ostatně v témže smyslu užívá sám volební řád na jiných místech slovesného výrazu kandidovati. Tak praví v § 57 (ve znění

zák. č. 122/33 Sb. z. a n.), že náhradníci zastupují podle svého pořadí... členy zastupitelstva té volební skupiny, za niž byli kandidováni atd. Zřejmě tu kandidováním nemůže míti zákon na mysli nic jiného než kandidování v kandidátní listině nebo určení náhradníků podle § 58. Jiným takovým místem je ustanovení § 8, odst. 2, č. 9, kde se stanoví, že od povinnosti přijmouti volbu do obecní rady neb obecní komise jsou osvobozeni, kdož zvoleni byli do obecní rady neb obecní komise toliko volební skupinou, kterou nebyli kandidováni do obecního zastupitelstva. Zde tedy zákon zcela zřetelně naznačil, co jest rozuměti kandidováním, jímž pak mu jest kandidování do obecního zastupitelstva, tedy formální kandidatura na kandidátní listině nebo případně doplňkové určení náhradníků podle § 58. Vysvětliv takto pojem kandidovati na tomto místě, mohl pak zákonodárce v dalším obsahu zákona užívati výrazu kandidovat již bez bližšího určení.

Ze všech těchto úvah jde, že z důvodu vyloučení nebo vystoupení ze strany, na jejíž jméno zněla volební skupina, která zvoleného kandidovala, může nastati podle § 10, odst. 5, č. 4 řádu volení zánik členství v obecní komisi jen u onoho člena, který do komise byl zvolen z počtu kandidátů, seznámených na kandidátní listině oné volební skupiny pro volbu obecního zastupitelstva nebo z počtu náhradníků, určených podle § 58 volebního řádu.

Nález ze dne 9. června 1938 č. 3049/35-5.

O pravosti pohledávky pojistného přihlášené nemocenskou pojišťovnou a v řízení konkursním popřené (§ 112 zák. č. 64/31 Sb.) jsou příslušny rozhodovati politické úřady.

V ustanovení § 112 zákona č. 64/1931 stanoví zákon příslušnost k rozhodování sporů o pravost pohledávek a dělí ji mezi správní úřady a soudy. Zákon tu určuje soudy za příslušné, náleží-li věc na pořad práva. V ostatních případech stanoví příslušnost správních úřadů. Jsou tedy správní úřady povolány rozhodovati všude tam, kde jde o věc veřejnoprávní, o níž jsou povolány rozhodovati správním aktem, kde tedy výrok jejich má povahu úředního decernátu. Jde-li pak o otázku, který správní úřad jest příslušný rozhodovati o pravosti popřené pohledávky, jest ze zákona dovoditi toto: Zákon nemluví o správních úřadech vůbec, nýbrž stanoví, že rozhodují příslušné správní úřady. Má tedy na mysli určitou jejich příslušnost. Kterou příslušnost míní, plyne z povahy věci a z vlastní dikce zákona. Mluví-li zákon o příslušných úřadech správních v té souvislosti, když předem rozdělil příslušnost soudů a úřadů správních podle toho, náleží-li věc na pořad práva či nikoliv, jest souditi, že má na mysli správní úřady, které jsou příslušny rozhodovati o věci, která jest předmětem popřené pohledávky. Totéž plyne i z povahy věci, neboť jest účelné, aby úřad, jemuž přísluší jurisdikce o věci, byl také příslušný k zjištění pravosti pohledávky. Je-li tedy předmětem pohledávky pojistné, požadované podle zá-